

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

duben, květen 2022

Slovo

pana starosty ...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u jarního vydání Velkoborských novin. Velikonoce jsou za námi a počasí bylo opravdu aprílové. Pár dní teplo kolem dvaceti stupňů, a náhle teploty spadly pod bod mrazu a sněžilo. Pro přírodu a rostliny opravdu velmi nepříjemné.

V pátek 11. března se ženy sešly na oslavách MDŽ, kdo měl chuť, mohl si popovídat a poveselit se s přáteli.

V úterý 5. dubna přiletěli čápi na své hnízdo na komínu bývalé školy ve Velkém Boru. Letos to bylo o pouhý den déle než v loňském roce.

V sobotu 9. dubna se konal celostátní „Den proti úložišti“. Štafetový běh odstartoval na hrázi Kovčinského rybníka dvěma směry. Jedna štafeta běžela směrem na Kvášňovice, přes Chanovicko, Velký Bor, Lhotu a Třebomyslice, druhá štafeta běžela přes Pačejovsko, Brežany, Malý Bor a Třebomyslice, odkud běžci společně uháněli na náměstí do Horažďovic, kde se konalo setkání lidí, kterým není lhostejný přístup státu při vyhledávání možné lokality pro vybudování hlubinného úložiště vysokoradioaktivních odpadů a nesouhlasí s vybudováním úložiště těchto odpadů v naší lokalitě „Brezový potok“. Každá štafeta uběhla 21 kilometrů a zúčastnily se jí všechny generace občanů. Protestní akce se zúčastnili také cyklisté a motorkáři. Děkuji všem, kteří podpořili naše snažení v boji proti hlubinnému úložišti. Všichni bojujeme za zachování naší úžasné krajiny pro další generace. Vždyť budování úložiště by znamenalo žít 25 let na staveništi a to nikdo z nás asi nechce.

V sobotu 30. dubna se bude ve všech obcích stavět májka a pálit čarodějnice. Přijďte pomoci

organizátorům této akce a užít si hezké odpoledne a večer při ohni a třeba i kytaře. Hlavně nezapomínejte dbát na bezpečnost, ať se nikomu nic nepříjemného nestane.

Ve čtvrtek 5. května od 14:30 do 15:15 hodin, v rámci **oslav osvobození**, zavítá do Velkého Boru kolona historických vozidel americké armády. Přijďte si na náves popovídat a prohlédnout si tehdejší vojenskou techniku a zbraně. Občerstvení bude zajištěno.

V sobotu 14. května se v Jetenovicích koná okrsková **soutěž hasičů**.

Dne 21. května proběhne **svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu**. Ve Velkém Boru 9 – 10 hodin, v Jetenovicích 10 – 11 hodin a ve Slivonicích 11:30 – 12 hodin. Odpad přivezte na určená místa v čas sběru, bude vytríděn a uložen do určeného svozového vozidla.

V sobotu 28. května od 15 do 19 hodin proběhne v kulturním domě ve Velkém Boru **Šlágr – párty**. K poslechu a tanci zahraje DJ Seven a od 20 hodin bude zábava pokračovat **Best off rock párty** s nejlepší rockovou muzikou.

Přeji Vám všem úžasné prožití jara, stálé zdraví, hodně štěstí, pohody a hlavně pevné nervy. A lidi, chovejte se k sobě jako lidi. Navzájem si pomáhejte, mějte se rádi a neubližujte si. Vždyť život je tak krátký, tak si ho užívejte, dokud to jde. Až to nepůjde, zbydou jen vzpomínky.

21. 5. 2022 proběhne c
Ve Velkém Boru 9 – 10 hodin, v Jetenovicích 10 – 11 hodin
a ve Slivonicích 11:30 – 12 hodin.

oslavenci v květnu

88 let Sládek Jaroslav
60 let Vacikarová Věra
75 let Drha Václav
81 let Poustka Jan
85 let Kolářová Marie
90 let Kolářová Božena

Jetenovice
Velký Bor
Velký Bor
Velký Bor
Velký Bor
Velký Bor

oslavenci v červnu

84 let Maixner Kamil
60 let Lešl Ottová Alena
65 let Rupert Jiří

Slivonice
Velký Bor
Velký Bor

**Oslavencům přejeme
hodně štěstí a zdraví.**

Gratulujeme
k narození
Vašíka Miklase
3. 3. 2022

Přejeme
hodně štěstí a zdraví

Gratulujeme
k narození
Adélky Makovcové
23. 1. 2022

Přejeme
hodně štěstí a zdraví

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

Velikonoce jsou již téměř tady.

V přírodě je to vidět skoro všady. Ano, příroda je již plně jarní a zakrátko bude i velikonoční. To stvrdí sobotní úplňk měsíce noční. Bude to první jarní úplňk a po něm jsou Velikonoce, letos zcela bezprostředně. Na Bílou sobotu úplňk měsíce a v neděli hlavní svátek velikonoční. Až budete tyto řádky číst, tak už budou Velikonoce za námi. Píšu 14. dubna, tak to jsou ještě před námi. Uzávěrka příspěvků do tohoto čísla VB novin byla ohlášena do 15. dubna. Proto píšu ještě před velikonočními svátky.

Je dobrým zvykem dělat před Velikonocemi úklid. Aby bylo čisto. A je dobré, jak se říká, mít čistý i pracovní stůl, a tak jsem sedl k počítači, abych zaplatil, co dlužím, faktury, předplatné a daroval různé dary na dobré účely – a těch je vždycky dost. Je to ale vynález. Člověk sedí pěkně doma a z domova pěkně rozesílá peníze ze svého účtu v bance, kam potřebuje, či chce poslat. A tak otevřu počítač a naskočí titulní stránka, mám Seznam. Smutné zprávy z bojů na Ukrajině, radostnější zprávy o pomoci lidem z Ukrajiny u nás, že na tu pomoc bude věnováno 54 miliard, že o finanční příspěvek mohou žádat ti, kdo ve svých domovech nabídli pobyt uprchlíkům, ale že problém mohou mít ti, kdo mají novostavby, že tyto domy nemusí být v celostátním registru (že registrace trvá až dva roky), ale že se to jistě nějak dobře vyřeší.

A pak dál v seznamu zpráv jsou ještě nějaké ze světa, nějaké od nás z domova, něco ze sportu, něco z kultury a samozřejmě také něco ze společenského života či ze soukromí našich či světových celebrit. K tomu nádavkem po pravé straně obrazu různé reklamy, tentokrát, jako mnohokrát, i reklama na plavky bikiny. Nové modely, na textil méně či více úsporné, až miniaturně přeúsporné a pak začnou obrázky modelových děvčat v těch plavkách skákat ve zvětšeném formátu do obrazu, já jsem o to nestál, já jsem to nijak nevyvolal, bikiny koupit nehodlám, tak nevím, proč mi to někdo neznámý nabízí, ba nevyžádaně vnucuje. Nedávno tam byla nabídka nejnovějších módních plavek pro letošní sezónu, pod vtípným titulem: oblečená, nebo nahá. Chtě nechtě musím uznat, že jsou to vynalézavé učednice naší pohádkové „Chytré horáky“, když byl požadavek, aby na zámek nepřišla ani oblečená, a ani nahá, tak na sebe hodila rybářskou síť. To současní módní návrháři to řeší trochu jinak, ale se stejným výsledkem.

Když jsem ještě poslouchával Český rozhlas 1 „Radiožurnál“, tak tam taky byla jednou beseda o počátku šedesátých let 20. století, o muzice, nástupu el. kytar, bigbítu, Beatles a dalších beatových skupin té doby, o sexuální revoluci, o populační explozi, a taky tam byla zmínka o uvedení dvoudílných plavek, tzv. bikin na veřejnost. A sice, že prý to bylo někdy v roce

1960 v Paříži na nějaké významné módní přehlídce, ale že s tím předvedením prý vyvstal problém, a sice ten, že tehdejší tamější, tehdy se neříkalo modelky, ale manekýnky, ty „odvážné“ plavky odmítly předvádět, poněvadž se prý styděly. A tak prý na to museli najmout pařížské striptérky. No vida, jak šel čas, pokrok a móda dopředu, dnes se už ženy v těchto plavkách nestydí a to ty tehdejší bikiny by byly mnohým dnešním ženám, zejména tě mladým, k smíchu, coby málo odvážné, tedy krásy těla moc zakrývající.

Když už jsem se dostal nechtě až sem k tomuto tématu, tak ještě bych zmínil jinou rozhlasovou besedu, kde odpovídali na dotazy posluchačů a jeden tam vyjádřoval svůj názor, že si myslí, že část oděvu žen má špatný název. Že si myslí, že místo pojmenování podprsenka, by byl přesnější název náprsenka. Načež mu to přítomná módní návrhářka vysvětlila, že je to tak správně, že úkolem této části oděvu není chránit prsy, ale prsní svaly podebrat a vyzdvihnout tak, aby prsové svaly vytvořily ona líbivá oblá jablíčka, které mají muži tak rádi. Ale mnohdy mužům nestačí vidět jen toto, ale chtějí vidět více a daleko toho více k podívání nabídnou právě ony ženské plavky dovedené postupně až k titěrné miniaturizaci. A jak to vyjádřil jeden účastník besedy, že aby ty plavky uviděl, že aby si na to vzal lupu. Ale jsou k vidění i ženy bez plavek, a nejenom na pornografii, ale i na společenských akcích, jak jsem se dočetl v posledním Klatovském deníku Extra, z 9. dubna 2022, v rubrice „Zaujalo vás za našim webu“. Jsou tam dvě zprávy o rozloučení s „legendou Šumavy“ panem Emilem Kintzlem v kostele a pak na sjezdovce. Že rozloučit se přišly stovky lidí. A pak je ještě třetí zpráva, která vzbudila značnou pozornost, a sice že „po striptýzech vrcholil Rally ples v Klatovech koncertem skupiny Turbo.“ Jak úžasné, úžasná zpráva, tedy striptýz i na bále. A není to asi zas tak nějak výjimečné. V jednom městečku na jihu Čech zase na pozvánce na „Erotický bál“ byl jako půlnoční zlatý hřeb programu ohlášena striptýz. Tam podle názvu by se to dalo čekat, ale pod názvem Rally ples by to jeden nečekal.

Když už jsem na toto téma nechtě sklouzl díky úvodní strance internetu, jak jsem shora uvedl, zmínil bych ještě malou poznámku jak mi vyprávěla sestra, když byla na pobytu u moře v Alžíru. U hotelu byla pláž, kde se ženy „západní“ koupaly v bikinách a o kus dál byla pláž, kde se ženy islámské koupaly v hidžábu, myslím, že se tomu tak říká, tedy s tělem téměř celým zahaleným. Tedy v jedné době takové rozdíly. A to ještě z druhé strany hotelu byla nudistická pláž. Před časem byla na internetu zpráva o tom, jak docházelo na plážích ve Francii ke konfliktům s ženami v hidžábu, byly vyháněny z obavy, že by mohly mít pod oděvem bombu k teroristickému útoku. Kdežto v bikinách se bomba těžko schová, jediné že by tou bombou byla ta žena v bikinách, tak zvaná „sexbomba“.

pokračování na další str.

Ale to už jsem sklouzl daleko od tématu, které jsem zamýšlel. A tak ještě něco málo z jedné besedy, kde se mluvilo o kráse a úspěšnosti našich českých modelek, o jejich žádanosti ve světě, zejména v Indii a jihovýchodní Asii, že je to jistě hlavně proto, že jsou krásné, že mají krásná těla pěkně modelovaná, ale také i pro to, co nemají, a sice, že nemají stud. Stydět se, to dnes není moderní. Jak to v jiném rozhovoru vyjádřil jeden zahraniční student: „Vy jste země, kde se nikdo za nic nestydí.“ A to nejen v té oblasti tělesné, v oblasti mravní, ale i morální. Tak to jen tak na okraj, ono to zase nebude tak hrozné, první či povrchní zdání mnohdy klame.

Tuto svou nezamýšlenou úvahu bych uzavřel tím, proč jsem to psal a proč jsem to, když už jsem to napsal, v článku nechal, a sice, že na příkladu oblečení, či neoblečení žen na plážích u moře, či i jinde, i u nás, se možná správně domnívám, že i ty více, či méně oblečené, či ty neoblečené, že jistě každá má za to, že je to tak dobré a správné, jistě si každá z nich myslí, že právě ona má pravdu, správný názor na věc.

No, a to je problém nejen v tomto případě, že si každý mnohý myslí, má za to, že právě on má pravdu, že jediné ten jeho názor je správný. A tak každý má tu „svou pravdu“ za pravdu jedinou a snaží se pro ni získat, o ní

přesvědčit i ty druhé, snaží se tu „svou pravdu“ prosadit. Dokud se lidé dohadují, či o pravdu hádají, to je ještě dobré. Zlé je, když někdo se snaží, a má tu moc a možnost svou pravdu prosadit násilím, třeba i zbraněmi, válkou. Tak to je potom hrůza. A když ještě k tomu někdo tvrdí, že to dělá ve jménu spravedlnosti, ve jménu pravdy.

A jsou před námi Velikonoce. A lidé v kostelích uslyší onu „slavnou“ otázku Piláta na Ježíšovo tvrzení: „Já jsem přišel, abych vydal svědectví pravdě!“ A Pilát na to: „Co je pravda?“ A můžeme se ještě zeptat: Kdo má pravdu? Říká se, že pravda je láska. A tak kdyby lidé jednali opravdu ve jménu pravdy, tedy ve jménu lásky, tedy s láskou, tak by jinak vypadal svět, jinak by to bylo ve světě.

A tak můžeme aspoň každý sám za sebe se snažit, navzdory tomu, co se ve světě děje. A tak požehnané, pokojné, radostné Velikonoce!

A heslo dne: Buďme zdraví a mějme se rádi! Mějme rádi sebe, mějme rádi lidi kolem sebe, mějme se rádi navzájem. A bude dobře a bude nám dobře, alespoň tam, kde jsme, kde žijeme. A bude se dobře žít nám, i těm s nimiž žijeme.

Stanislav Bušta

Sbor Velkobor

pro vás chystá po dvou letech jarní pauzy způsobené Covidem opět květnový tradiční Májový koncert duchovní hudby. Sbor pilně zkouší a připravuje starší i úplně nové písně, kterými doplní hlavní hudební vystoupení flétnistky Markéty Stivínové a kytaristy Pavla Klouba. Těšíme se na vás v sobotu **14. května** od 18:00 h (kostel bude pro veřejnost otevřen od 17:30) a věříme, že si uděláte čas na trochu kulturního programu, který nám všem už po vynucené přestávce chyběl. Tento Májový podvečer je už osmý v pořadí a doufáme, že ne poslední. Není lehké sehnat finance na zaplacení známých i méně známých hudebníků a za každý sponzorský dar jsme vždy vděční. Poděkování patří i našim duchovním správcům – bez nich bychom těžko hledali pěkné prostředí pro naše vystoupení a náš velkoborský kostelík je určitě místem historicky i společensky více než důstojným.

MÁJOVÝ PODVEČER DUCHOVNÍ HUDBY

MARKÉTA STIVÍNOVÁ
(PŘÍČNÁ FLÉTNÁ)

PAVEL KLOUB
(KYTARA)

&

**PĚVECKÝ A CHRÁMOVÝ SBOR
VELKOBOR**

SOBOTA 14. KVĚTNA 2022 18:00

**KOSTEL SV. JANA KŘTITELE
VELKÝ BOR**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
WWW.SBORVELKOBOR.WEBNODE.CZ

Ani ne týden poté, v **pátek 20. května**, vystoupíme od 18:30 h v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Horažďovicích. V červnu se pak opět budeme snažit zpestřit svým zpěvem pouťové akce – vernisáž výstavy i pouťovou mši. Přejeme všem krásné májové dny a pevné zdraví a budeme se na vás těšit.

Marie Hlůžková

ROZHOVOR

S PAVLEM KLOUBEM A MARKÉTOU STIVÍNOVOU

Májový podvečer duchovní hudby může proběhnout opět v květnu, uskuteční se tedy 14. 5. od 18 hodin v kostele sv. Jana Křtitele ve Velkém Boru. Letošní pozvání přijali flétnistka Markéta Stivínová a kytarista Pavel Kloub. Je nám ctí, že k nám zavítají a že kromě svého vlastního programu doprovodí svou virtuózní hrou i několik písní Velkoboru. Ještě, než koncert proběhne, byli v krátkém rozhovoru vyzpovídáni:

Kdy jste se rozhodli, že se chcete hudbě věnovat nejen pro radost, ale i profesně?

MS: Od šesti let jsem hrála na flétnu, nejprve zobcovou a potom na příčnou. Po přijetí na konzervatoř už bylo rozhodnuto. Moje hudební profese se započínala již v průběhu studentských let.

PK: O prázdninách jsem jezdil na tábory Hudební mládeže, kde mne bavilo muzicírování za laskavého dohledu profesionálních hudebníků a skladatelů, kteří nás zasvěcovali do tajů hudby. Takže to tak nějak automaticky vyplynulo po fakultě a konzervatoři, kdy jsem zakládal různá komorní seskupení s kytarou a kdy také vyvstala nutnost pro ně aranžovat...

Paní Stivínová, jaké je to jít ve stopách tatínka muzikanta? Podporoval Vás vždy v kariéře, pro kterou jste se rozhodla?

MS: Táta Stivín mě velmi ovlivnil a stále ovlivňuje, hlavně v přístupu k hudbě a umění. Vždy mě podporoval ve hře na flétnu. Konzultovali jsme spolu nové trendy, skladatele a flétnisty.

Zamuzicírujete si ještě občas společně?

MS: Jsem moc ráda, že si s ním mohu čas od času zahrát a tradičně jednou za rok, na jeho narozeniny v listopadu, k Pouti sv. Cecílie.

Mohli byste čtenáře seznámit se svými nástroji?

MS: Nástroje, na které hraji, jsem většinou zdělila právě od otce. Moje příčná flétna je moderní postříbřený nástroj japonské výroby. Na ni hraji nejčastěji. Ostatní flétny jsou zobcové dřevěné i plastové. Vybírám si podle prostoru nebo s kým právě hraji, zda je koncert více komorní či hraji sólo s orchestrem.

PK: Hraji na koncertní nástroj od Huga Schneidera, jehož otec Albert stavěl drnkací hudební nástroje v Lubech u Chebu už od roku 1924. Někteří cellisté hrávají v koupelně kvůli vyšší vzdušné vlhkosti. To jsem ještě nezkusil, ale určitě tam bude hezká akustika... Týden před koncertem vyměňuji struny a to je veškerá moje péče o nástroj.

Je snadné najít skladby v úpravě pro Vaše duo, nebo si musíte tvořit vlastní aranže?

MS: I když skladeb a úprav pro flétnu s kytarou existuje mnoho, máme výhodu, že si můžeme vybrat jakoukoli skladbu, jelikož Pavel je dokáže upravit podle našich potřeb.

PK: Dnes už je hodně zajímavé literatury psané pro konkrétní interprety, je skvělé, když je skladatel zároveň i interpretem na nástroj ale nejraději si skladby upravuji sám. Nejčastěji z klavíru nebo z orchestrální partitury. To má výhodu, že si je upravím „na tělo“, takže vím, že je potom zahraju... (smích)

Jaký repertoár spolu rádi hrajete? A už víte, co zahrajete velkoborským posluchačům?

PK: Program už máme připravený. Máme rádi průřez obdobími, takže i u vás zahrajeme skladby „od renesance po dnešek“. Markéta hraje výborně i na zobcové flétny, takže je koncert zajímavější i zvukově a barevně. Velkoborští posluchači tedy uslyší skladby E. G. Barona, L. Vinci, D. Cimarosy, E. Granadose, Villy-Lobose, F. Tárregy, L. Boccheriniho, L. Merlina a J. Zenamona. A zahrajeme u vás také českou premiéru skladby Vlnobití současného mexického skladatele Eduarda Gamboa. Líbila se mi jeho poetická skladba Oleaje pro flétnu a harfu, tak jsem mu napsal a nejen, že souhlasil s úpravou pro flétnu a kytaru, ale poslal mi ještě spoustu dalších svých skladeb s vysvětlením, že to chápe jako dluh Praze. V Praze se totiž narodila jeho babička, když její rodina utíkala z Ruska přes Prahu do Ameriky... A moc se těšíme na společné vystoupení s pěveckým sborem Velkobor.

MS: Mám ráda staré sonáty, ale když hraji s Pavlem bez basového nástroje, tak se ráda přenesu do Španělska, Argentiny či Mexika.

Aktivně vystupujete, učíte v ZUŠ, najdete si někdy čas a chuť poslouchat hudbu jen tak pro radost? Po kterých CD v tom případě sáhnete?

PK: Víím, co myslíte, organizátoři Kruhů přátel hudby si často stěžují, že na koncertech málokdy zahlédnou

pokračování na další str.

učitele ze základních uměleckých škol. Pedagogové argumentují celodenní únavou a „přesycením“ hudbou. Samozřejmě to neplatí všude, ale chápu, že nejraději potom poslouchají ticho... Já poslouchám s oblibou symfonie W. A. Mozarta, tango nuevo Astora Piazzolly, ale také kapelu KOA nebo Radůzu.

MS: Poslouchám často rádio Vltava. Mám ráda i mluvené slovo. Ale jinak moji oblíbenci mimo klasiku jsou Simon and Garfunkel, Sting, Tracy Chapman.

A u jaké činnosti dovedete úplně "vypnout"?

PK: Právě u aranží, moji přátelé mne žádají o nejruznější úpravy, tak při nich zapomínám na svět kolem...

MS: Jízda na kole.

Pane Kloube, protože jste ředitelem ZUŠ Ilji Hurníka v Praze, mohl byste nám sdělit, zda podle počtu uměních dětí stále platí pořekadlo "Co Čech, to muzikant," nebo zájem o hudbu opadá?

PK: Určitě ano, soudím tak podle každoročního zájmu

u přijímacích zkoušek, kdy bychom mohli přijmout ještě o sto dětí navíc. Jenže takové jsou pražské Vinohrady. Kousek od Prahy je škola, která má papírově 120 žáků, jenže je jich tam jen šedesát, každé dítě navštěvuje ještě jiný obor. „Co Čech, to muzikant“ platí stále, je to dané i záviděníhodným systémem uměleckého vzdělávání u nás.

Máte nějaký vztah k Plzeňskému kraji a Pošumaví? Už jste někdy zavítali přímo na Horažďovicko?

MS: Horažďovice mám spojené s každoroční letní cestou na Šumavu. Jezdím tam koncertovat s orchestrem MLP do okolí Kašperských Hor. A jeden z nejkrásnějších koncertů, které jsem kdy zažila, byl nedaleko Rabí, na krásném místě, v kostele v Nezamyslicích.

PK: Pravidelně jezdím do galerie v Klenové u Klatov, je to kouzelný kraj.

Moc Vám oběma děkuji, že jste si našli čas zodpovědět na tyto všetečné otázky, a 14. května se na Vás oba budeme moc těšit!

ŽIVOTOPIS

Markéta Stivínová, flétna

Markéta Stivínová je jednou z dětí multiinstrumentalisty Jiřího Stivína. Hudbu studovala na konzervatoři, Univerzitě Karlově a Akademii múzických umění a spolupracovala mimo jiné s komorním orchestrem Virtuosi di Praga, se symfonickým orchestrem v Karlových Varech, s Pražským komorním orchestrem či s Praha Mozart Orchestra. Je sólistkou souboru Collegium Quodlibet, orchestru Musica Lucis, orchestru Art n Romana Z. Nováka a komorního dua April, které založila roku 1994. Podílela se na několika CD, zejména Brabec – Stivín – Hudeček Play Vivaldi, April Duo, Telemann Music with Recorder. Pravidelně spolupředává hudebně improvizací kurzy ve Všenorech u Prahy v centru Cap-Art a kromě toho aktivně vyučuje hru na flétnu na ZUŠ Ilji Hurníka v Praze.

Pavel Kloub, kytara

vystudoval pražskou Konzervatoř (Jiří Jirmal) a na pedagogické fakultě češtinu – hudební výchovu. Po studiích působil na uměleckých školách v Chomutově, Ústí nad Labem a v Praze, na ministerstvu školství se věnoval problematice uměleckého školství. Účinkoval v souborech Duo z Jezeří, Musica a tre a Musica per tibia, se kterým natočil např. album českých a moravských pastorel: Aj, radost velikou zvěstuji vám. V současné době hraje v duu Musica Giocosa (housle, kytara) a vede soubor Musica Festiva di Praga (soprán, flétna, housle a kytara). Zabývá se úpravami pro kytaru, zpěv a sólové nástroje, jeho velkým zájmem jsou pastorely a koledy. V současné době působí v základní umělecké škole na pražských Vinohradech.

12. 3. Uklidíme Česko

9. 4. běh proti jadernému úložišti

Ve Velkém Boru jsme oslavili příchod jara vynášením Morany. U kapličky sv. Anny dětem zahrálo Divadlo Pampeliška a potom jsme si upekli u ohně burty. Počasí nám přálo a zimu jsme určitě už zahnali.

Ludmila Bakonyi Selingerová

První máj svátek zamilovaných

První máj je spojovaný s romantikou, láskou. Květen, měsíc lásky, začíná už filipojakubskou nocí, po níž následuje žhavý prvomájový polibek pod rozkvetlým stromem.

Měsíc lásky začíná už filipojakubskou nocí, kdy se z dubna stává květen. Tahle noc je asi z celého roku nejmagičtější, vládnou jí čarodějnice, které se na koštěti slétávají na svůj sabat, tajné shromáždění na pustých místech. Ochrana před nimi může být různá, dobře poslouží pověsit nad vchod domu či bytu snítka rozmarýnu nebo dobromysli. Nezbytné byly ochranné ohně. Muži postavili velkou hranici, ženy ze starých hadrů vyrobily figurínu čarodějnice, kterou daly na vršek. Po setmění hranici i s čarodějnicí zapálili.

Polibek pod rozkvetlým stromem

Prvomájové líbání pod rozkvetlou třešní, jabloní či jiným stromem je rozverně romantický zvyk, který se určitě vyplatí udržovat a dodržovat. Tahle doslova zázračná pusa totiž ženám slibuje celoroční krásu, zdraví, lásku a zamilovanému páru zajišťuje plodnost.

Prvomájová koupel

A ještě pro vás máme jeden dobrý prvomájový tip: kdo touží být mladší, přitažlivější a svěžejší, měl by se 1. května vykoupat nahý v tekoucí vodě, tedy v řece nebo v potoce.

Svatba v květnu

I když je květen měsícem lásky a jeho první den vítáme žhavými polibky, svatbám se naši předci obloukem vyhýbali. K májovým svatbám se totiž váže pořekadlo: Svatba v máji, do roka máry. Proč? Protože kdysi se předpokládalo, že žena hned po svatbě přijde do jiného stavu a dítě by tak přivedla na svět v únoru. A koncem krutého zimního období, kdy už docházely zásoby potravin, mnohdy neměla ani matka, ani dítě velkou naději na přežití. To je ale hodně dávná historie, takže dnes májovým svatbám snad už nic nebrání!

SDH

Jetenovice

Milí spoluobčané, chtěl bych se s vámi podělit o činnosti našeho sboru od posledního vydání novin.

Akce už se rozjíždí naplno a ani náš sbor nezůstává pozadu.

26. 2. 2022 jsme pořádali dětské maškarní odpoledne plné radovánek. Děti si to užily.

5. 3. 2022 se uskutečnily první vepřové hody plné ohutnávek a dobrot. Lidí se sešla spousta, že jsme naplnili hospodu i s hasičárnou. Za sebe musím říct, že tato akce se povedla na výbornou. Počet lidí, kteří přišli, mě překvapil a potěšil. Chtěl bych všem, kteří se podílejí na všech akcích, za jejich práci moc poděkovat.

Co nás čeká:

30. 4. 2022 tradiční **stavění máje** na hřišti, tímto vás zvů, abyste přišli posedět (občerstvení zajištěno)

14. 5. 2022 od 12:00 hodin se v Jetenovicích uskuteční okrsková **hasičská soutěž** u příležitosti 110 let od založení hasičského sboru. Všichni jste srdečně zváni.

Starosta SDH Jetenovice
Petr Makovec

Dětský maškarní

Vepřové hody

Křístání v Jetenovicích

SDH

Velký Bor

Po dvou letech, 5. 3. 2022, pořádal náš hasičský sbor ve spolupráci s obcí Dětský maškarní bál. Účast byla hojná a bylo milé po tak dlouhé době vidět tolik veselých masek, pobíhajících po sále kulturního domu. K vidění byly jako vždy princezny, víly, berušky, spidermani, kovbojové, policisté a spousta dalších masek. O zábavu se tradičně postaral DJ JO-NO. Děti si maškarní bál velice užily.

12. 3. 2022 jsme s obcí uspořádali akci Uklid'me Česko. Uklízeli jsme všechny směry, které vedou do naší vesnice. Odpadu jsme nasbíraly opravdu hojně. Děkuji zúčastněným hasičům i nehasičům, kteří se na akci podíleli a pomohli nám uklidit naši vesnici, aby se nám lépe žilo.

S příchodem jara nám začínají tréninky na soutěže. Současná epidemiologická situace nám konečně přeje a letos se budou konat již tradiční soutěže, které jsou pořádány OSH. První nás už čeká v polovině května v Jetenovicích.

Radmila Štípková

Velikonoce

Slivonice

Krásné jarní svátky,
nadílku jak z pohádky,
radujte se, veselte se,
zajíček Vám štěstí nese.

Dana Šrámková

Velikonoce

Jetenovice

Velikonoce Velký Bor

Malé ptáčátko

Začínalo jaro a byly to krásné dny. Ptáčci na stromech mají pěkně napilno. Studená meluzína jim do hnízd nadělala díry. Honem je musí opravit, už brzy se jim z vajíček vylíhnou malá ptáčátka.

Také párek kosů na staré třešni už má hnízdečko přichystané. Letos v něm hřejí tři vajíčka. Víte, že kosi nemají vajíčka bílá jako slepičky, ale modrozelená? Skoro jako kraslice. Kosí maminka na nich sedí dva týdny. Nožičky má dřevěné a ráda by se proletěla a něco snědla, ale nemůže. Vajíčka nesmí prostydnout! Alespoň se na ně podívá a přepočítá si je. Jedna - dvě - ale co to třetí? Je nějaké malinkaté...

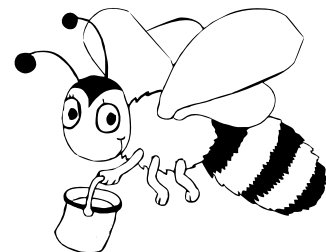

Ptáčátko uvnitř to zaslechlo. Ach ne! Maminka říká, že je malé! Co jen bude dělat? Nejspíš hned po vylíhnutí vypadne z hnízda. Nebo ho sní hladová kuna. Nejlepší bude se ani nevylíhnout. Ve vajíčku mu nikdo neublíží.

Brzy nastal čas a z dvou větších vajíček se vylíhla velká a silná ptáčata. Ale to třetí vajíčko nic. Co se děje?

„Chudáček, asi má strach.“ Napadlo maminku. Sedla si k němu, pohladila ho křídýlkem a zazpívala.

Ach jak je na světě krásně sluníčko na nebi vstává časné včelíčky, brouci a motýli z květin se nektaru napili pod kopcem šumí čistá řeka maminka už tě v hnízdě čeká

Když ptáčátko uslyšelo, jak mu maminka vlídně zpívá a kolik krásy je okolo, posbíralo odvahu a zobákem prorazilo skořápku, aby se podívalo ven. Sláva!

Páni, ten svět je ale veliký a plný zajímavých věcí! Už se moc těší, až ho bude s velkými bratříčky pěkně z výšky objevovat...

A to všechno by mu ve vajíčku uteklo!

Ludmila Bakonyi Selingerová

Moje borovské kořeny

– Pastejříků (Kališů)

O úspory ho připravila německá okupace. Moje matka, kterou měl jako vlastní, po něm zdědila už jen bezcenné vkladní knížky na milion korun. Pro srovnání kupní síly, říkalo se, že Josef Polena postavil vilku pod hřbitovem za 20 000,- Kč. Za milion by byla celá ulice. Strejček Fanouš bydlel na Vinohradech (strejček vinohradskej) a vyprávěl, že při jeho příchodu do Prahy byla na Vinohradech ještě pole. Neměl děti a moji matku nechal v Praze vystudovat učitelský ústav. Později, když jeho synovec, strejda Frantík, postavil činžovní dům v Oveňské ulici na Letné, bydlel strejček Fanouš v přízemí. Ve třetím patře bydlel další jeho synovec a bratranec mé matky, strejda Bohouš a strejda Frantík bydlel až v horním, pátém patře. Byty v tomhle domě byly luxusní, byl tam i výtah, v bytech koupelny, pro mě naprostá novinka. Na Boru byl k mytí jen lavor a sobotu se sundávala z půdy sedací vana, která sloužila k očištění celé rodiny. Jen o Vánocích a před poutí se z půdy snesla vana velká. To bylo něco, vrchol blaha. A tady taková koupelnová nádhera. Kromě toho se mi zdálo, že rozměry je koupelna větší než naše sednice s pecí na Boru. A ta výška při pohledu z balkonu strejdy Frantíka v pátém patře. Na Boru měla patro jen škola a kampelička. U strejdy Fanouše jsme při návštěvách Prahy spali a ostatní příbuzné včetně strejdy Jeníka,

který bydlel v Dejvicích a brašnáře Karla jsme navštěvovali. Při jedné návštěvě jsem se matce v Praze ztratil. Byli jsme nakupovat a maminka mi koupila nanuka. Nikdy před tím jsem nic podobného neviděl. Byl jsem tím nanukem tak zaujat, že jsem matku sledoval očima jen vzdáleně, všechnu mou pozornost jsem věnoval té sladké pochoutce na dřívku. Ve skutečnosti jsem nevyšel z obchodu za matkou, ale za mně neznámou paní. Když jsem zjistil svůj omyl, úplně jsem zpanikařil. Rozběhl jsem se a hledal. Za tím rohem už bude maminka. Nebyla. Tak honem dál. Matka později vyprávěla, že jsem přeběhl půl Prahy. Asi trochu přehnané, ale vyděšen a řvoucí jsem utíkal a utíkal. Pak se mě ujala nějaká paní a odvedla mě k policistovi, který přepínal z budky světýlka na semaforu křižovatky. Ten někam volal telefonem a já pak ta světýlka přepínal s ním. Když přišla uplakaná maminka, byl jsem už touto činností zcela zaujat.

Dědův bratr Karel (1879) se vyučil brašnářem v Praze a ve Vídni, kde už řemenářské řemeslo provozoval jeho strýc, pradědův bratr Václav, si pak Karel po svatbě otevřel vlastní brašnářský obchod a dílnu. Strejček vídeňskéj. Do Prahy se přestěhoval až po první světové válce, kterou strávil v ruském zajetí, s manželkou a dcerou Ančí. Ta si vzala inženýra Trnku a měli spolu syna Michala, stavebního inženýra, jehož první prací byl železniční most přes Otavu u Katovic. Michala jsem navštívil v devadesátých letech kdy dělal šéfa projekce

pokračování na další str.

Škody Praha. Obraz mostu u Katovic visel v jeho ředitelně.

Dědova sestra Marie (1866) zemřela ve věku 16 let na tuberkulozu, Baruška (1877) v šesti letech na zánět mozkových blan.

Na dědu Václava se se studiem nedostalo, hospodařil na gruntu U Kališů s bratrem Josefem, ale podle mé matky vlastně hospodařil sám, Josef se věnoval politice a zastával funkci okresního starosty. Děda se žení dlouho až v čtyřiačtyřiceti a byť bratr hospodáře, spal na pryčně u koní jako čeledín. V té době nic neobvyklého, o koně se starali všichni příkladně a někdo u nich musel být i v noci. Strejda Kališů, bratranec mé matky, lásku ke koním po mém dědovi zdědil. Kobyla Minda dávala hříbě za hříbětem, ještě i za JZD a strejda mi říkal, že to je pořád ta stejná linie, kterou vedl můj děda.

Při prodeji panských polí v rámci pozemkové reformy si děda koupil pole v lokalitě Na Mlátcích o výměře 0,46 ha. Tam jsme měli, když začalo JZD, záhumenku. Babička byla totiž družstevník. Děda zemřel ještě před tím, než jsem se narodil. Na záhumence byly vždy na půlce brambory, na druhé pšenice. Pro naše prasátko, slepice, husy a kachny to stačilo. Kromě tohoto pole byla u chalupy ještě louka s pastvinou u zastávky o výměře 0,28 ha. Tu už za mne obhospodařovalo JZD.

Když jsem nebyl u Štěchů, byl jsem u Kališů. Od Kališů bylo šest mámino bratranců a sestřenice. Josef, František, Václav, Karel, Bohuslav, Miloš a Marie. Josef byl učitel, zemřel v dospělém věku na tuberkulozu, Marie, úřednice na okrese ve Strakonici, podlehl tuberkulóze rovněž. Miloše, učitele ve Štěkně popravili Němci za odboj. Milošův portrét visel v kuchyni u Kališů. Hrdina, silný člověk. Četl jsem jeho dopis na rozloučenou ženě Hedě a dcerám Hedušce a Emičce. Heda pak s holkama jezdila Kalíšům a vozila cizokrajné ovoce. Broskve. To na Boru nikdo neměl. Karel, majitel zbytkového statku v Přehořicích, zemřel za války na zápal slepého střeva. Já už tedy poznal jen strejdu Frantíka, Vendu a Bohouše. Statek u Kališů měl původně dostat Karel a do Přehořic měl jít Venda. Podle mé matky koupil zbytkový statek Přehořice pro svého bratra strejdu Frantík, podle strejdy Vendy jeho otec Josef. Matka říkala, že Frantík chtěl původně koupit zámek spolnostmi v Lažanech Defurových a vždy dodávala: „Ještě, že to nekoupil.“ To by byl po Vítězném únoru asi dost průsvih. I tak Přehořice vynesli Karlovo synovi Kájovi službu u Černých baronů a místo vojny nucené práce v dolech na Kladně.

Matka vyprávěla, že Venda, který měl úplně jinou povahu než Karel a byl mírný, nesmírně hodný člověk, v Přehořicích brečel, tak rodina rozhodla o změně, Venda dostane statek na Boru, do Přehořic půjde Karel. Karel měl namluvenou sestřenici ze sousedství. Mařenu Krnkoc. Ta si ale postavila hlavu, že ona do žádných Přehořic nepůjde, chce být selkou u Kališů. Tak jsem to aspoň slyšel vyprávět. Karel byl ale rázný chlap a situaci okamžitě řešil. Vzal si kamarádku své, tehdy ještě žijící

sestry Marie, Lojzičku Michálkovou z Oseka u Strakonice a do Přehořic už odešli spolu. V roce 1931 se jim narodila dvojčata Martička a Kája. Za Karlem se chodilo na návštěvu. Samozřejmě pěšky. Přes Nalžovské Hory a potom polní cestou až do Přehořic. Pro auto je snazší cesta po silnici až do Plichtic a pak kousek polňačkou, jenže když jsem tam v roce 1988 jel se strejdou Štěchů já, jeli jsme, tak jak byl Jarda zvyklý, když tam za mlada chodíval. Tou zarostlou polní cestou z Nalžovek. Karel byl vážený člověk chytrý a charismatický jako všichni Pastejřici. V zimě učil na zemědělské škole v Klatovech. Umřel mladý, ještě za války. Někdy v mé šesté třídě jsme poblíž Přehořic vybírali jako školní děti brambory. Brambory vyorával člověk s koňmi a vyorávačem, kterému se říkalo čert. Říkal jsem tomu pánovi, že jsme měli na statku v Přehořicích příbuzné. Pán se na mě podíval a řekl, že jsem statkářovi, tak tam totiž Karlovi říkali, podobný. Nevím, jestli mluvil pravdu, ale řekl to a já na to byl velmi pyšný.

Po válce v době rozkulačování měla teta Lojzička problémy s komunisty. Statek prodala a odstěhovala se s dětmi do Boru ke Kalíšům. Pradědův bratr Josef postavil ještě jedno obytné stavení, výměnek, tak tam teta Lojzička bydlela. Tetu Lojzičku jsem miloval, chodil jsem tam a teta se svou dcerou Martičkou se mi věnovaly. Číst jsem ještě neuměl, ale rád jsem čtené poslouchal, nejraději Malého lorda. K tetě Lojzičce mě také odnesli, když hořelo u Kunclů. Myslím, že to bylo v roce 1950. Maminku asi probudilo světlo požáru, v okně ve štítu chalupy, poplach, rychlé vstávání. Pamatuji si, že otcí se moc vstávat nechtělo, ale za chvíli už mě nesli přes dvůr Kalíšům. Na Kuncloc střeše byl obrovský plamen, na hřebeni Štěchoc statku seděli lidé a polévali došky vodou z věder, které jim podával lidský řetěz. Pak jsem se z okna od tety Lojzičky díval jak přijíždí hasičská červená cisterna. Zajímavé je, že už si vůbec nepamatuji opravu Kuncloc střechy. Jen si vybavuji ohořelé trámy na Škalce, které tam strejda Kuncloc řezal.

Myslím, že ten požár byl stejný rok, kdy se žení Lojzičky syn Kája. Kája se žení mladý, v roce 1950, vzal si Maruše Ševčíkoc (Brůhovou) a bydleli pak chvíli spolu s Lojzičkou a Martičkou v novém stavení u Kališů. Na svatbě jsem byl jako tříletý a pamatuji si to. Muselo to být v létě, protože hostina byla u Ševčíků na zahradě. Z manželství vzešly tři děti. Syn Kája a dcery Irena a Helena. Teta Lojzička si s Martičkou později pronajala chalupu v Pazderně. Chodil jsem tam za nimi přes Štěchoc humna a poslouchal tam třeba v rádiu reportáže Hanzelky a Zikmunda z jejich cesty po Asii. Martička přivezla štěně. Valda se ten pejsek jmenoval. Byl jsem s ním kamarád, ale při jednom mém příchodu stál Valda u vrat a zle na mne štěkal. Jako na cizího.

Stanislav Trčka

pokračování v dalším vydání novin

ČAS JE VŠECHNO

Čas běží tak rychle. Roční období se střídá jedno za druhým. Než se nadějeme, dětství sklouzne do dospělosti. A potom, jako mávnutím proutku, se blížíme k podzimu života. Právě proto je třeba si vybrat, jak a s kým strávíme svůj drahocenný čas. Nedávno jsem četl na internetu zajímavý příběh, o který se s Vámi podělím. Na smrtelné posteli si Alexandr Veliký nechal zavolat svoji armádu a generály, aby jim sdělil tři poslední přání. Za prvé: až zemřu, moji rakev ať nesou nejlepší lékaři. Za druhé: celé moje bohatství ať je rozsypano podél cesty na hřbitov. Za třetí: moje ruce ať volně visí z rakve tak, aby je všichni viděli. Jeden z jeho generálů, kterého toto přání překvapilo požádal o vysvětlení. Chci, aby moji rakev nesli nejlepší lékaři, na důkaz toho, že až přijde čas podívat se smrti do očí, ani nejlepší lékaři nemají tu moc člověka uzdravit. Chci, aby cesta ke hřbitovu byla obsypaná mým bohatstvím, ať každý vidí, že materiální bohatství získané na zemi na zemi zůstane. Chci, až mi ponesou v rakvi, volně aby se mi kývaly ruce ve větru, ať každý vidí, že na svět jsme přišli s holýma rukama a s nimi také odejdeme. A že ten nejcennější dar jsme si již vyčerpali – ČAS. Život je jedna velká záhadná krása. A je pravda, že si do hrobu s sebou nic nevezmem. Ani peníze, ani majetek. Ten nám může život pouze zpříjemnit. To, co jsme dostali darem a má největší cenu, je čas. A ten je omezený. Čas si vyrobit neumíme, nemůžeme si ho ani koupit. Takže když se rozhodneme někomu věnovat svůj čas, věnujeme kousek svého života, který si již nemůžeme vzít zpět. Náš čas je náš život. Nejhodnotnější dárek, jaký máme. Darujme ho s láskou sobě, rodině a přátelům. Jen čas má skutečnou hodnotu. A teď ruku na srdce. Jak ty žiješ svůj život. Umíš si najít dostatek času na ty, které opravdu miluješ?

čerpáno z internetu

Cestujeme Plzeňským krajem na jednu jízdenku

Využijte komfort přestupní jízdenky Integrované dopravy Plzeňského kraje (dále „IDPK“), která umožňuje cestovat v rámci IDPK na jednu jízdenku se všemi vlaky, s flotilou autobusů dopravce ARRIVA a ve všech provozech MHD v Plzeňském kraji (s výjimkou MHD Tachov).

Jak si koupit přestupní jízdenku v autobusu nebo ve vlaku?

Na začátku vaší cesty si koupíte jízdenku do cíle vaší cesty, přestože v průběhu cesty budete přestupovat. Řidič autobusu i průvodčí ve vlaku (i ve stanici) má v odbavovacím zařízení seznam všech zastávek IDPK (včetně zastávek MHD v Plzni), nemusíte tedy znát ani počet ani názvy zón, přes které budete cestovat. V každém dalším spoji nahlásíte řidiči/průvodčímu zastávku, na které budete vystupovat z daného spoje a přiložíte dopravní kartu nebo QR kód na jízdenku k odbavovacímu zařízení.

Jak si koupit přestupní jízdenku pro celou cestu v MHD Plzeň?

Pokud nemáte pro zónu 001 Plzeň předplatné, tak si na odbavovacím zařízení ve voze PMDP vyberete jízdenku P+V (dle vašeho nároku na slevu) a tou se poté prokážete ve vlaku/busu, kde vám bude vydána již jen doplatková jízdenka do vaší cílové zastávky.

Další podrobnosti o cestování IDPK naleznete na www.IDPK.cz.

Úplňky květen, červen 2022

Úplněk ve Štíru: Úplné zatmění 16. KVĚTEN 2022 06:13

Úplněk 2022 ve znamení Štíra je ideální čas na rychlá rozhodování, soustředění se na práci si studium a hojně se budou rozebírat i nepříjemná témata a vleklé problémy. Připravte se na to. Naštěstí je v tento čas rozvinutá intelektuální aktivita a zvýšená schopnost soustředit se na podstatu problému. Stejně tak i vysoká úroveň sebekritiky. Budete schopni oddělit nedůležité od důležitého. Snadno se budou vymýšlet a tvořit plány do dalších dnů, týdnů a měsíců. Velký posun může nastat v pracovní oblasti. A máte-li nějaké nesplněné závazky, pak se je konečně podaří nějak začít řešit. Úplněk v květnu se nazývá rovněž květný nebo květový.

Úplněk ve Střelci 14. ČERVEN 2022 13:51

Úplněk ve znamení Střelce bude poměrně náročný. Špatně se budete soustředit. I přesto je však vhodný čas otevřít otázky související se zákonem nebo právními záležitostmi. Jestliže v této oblasti máte něco nedorozumění, pak se toto téma v tento čas otevře. Čekají vás návštěvy na úradech, zdoluhavé papírování a i řešení něčeho, co vám nedělá příliš dobře na duši. Ale nebojte se, s tím, jak začne Měsíc ubývat, začnou mizet i všechny nepříjemnosti. Úspěšné budou v tento čas služební cesty. Pojedete-li uzavřít nějaký obchod, budete úspěšní. Pozor si ale dávejte na svůj zdravotní stav! Úplněk v červnu se nazývá také jahodový či medový.

30. 4.		Stavění májky	Velký Bor, Jetenovice Slivonice
5. 5.	14:30 15:15	Oslavy osvobzení	Velký Bor - náves
14. 5.	12:00	Okrsková soutěž hasičská	Jetenovice
14. 5.	18:00	Májový podvečer duchovní hudby	Velký Bor - kostel
21. 5.	9:00, 10:00, 11:30	Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu	Velký Bor, Jetenovice, Slivonice
28. 5.	15:00	Šlágr párty	Velký Bor - kulturní dům
28. 5.	20:00	Best off Rock párty	Velký Bor - kulturní dům
24. 6.	17:00	Vernisáž výstvy	Velký Bor - OÚ

zveme Vás
v sobotu 28.05.2022
od 20.00 hod do KD
ve Velkém Boru na

BEST OFF ROCK PÁRTY

Nejlepší rocková hudba a jedinečná atmosféra !

Vstupné 100,- Kč

MÁJOVÝ PODVEČER DUCHOVNÍ HUDBY

MARKÉTA STIVÍNOVÁ
(PŘÍČNÁ FLÉTNÁ)

PAVEL KLOUB
(KYTARA)

&

**PĚVECKÝ A CHRÁMOVÝ SBOR
VELKOBOR**

SOBOTA 14. KVĚTNA 2022 18:00

**KOSTEL SV. JANA KŘTITELE
VELKÝ BOR**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
WWW.SBORVELKOBOR.WEBNODE.CZ

VELKÝ BOR

5.5.2022 - 14:30-15:15 hod.
(náves)

OSLAVY OSVOBOZENÍ

ukázka historické techniky a zbraní americké armády
občerstvení zajištěno

Srdečně Vás zveme
na
**Dechovkovou taneční šlágr
párty**

v sobotu 28.05.2022 od 15.00 hod
v sále kulturního domu ve V.Boru

Přijďte si poslechnout, zatančit a zazpívat Vaše
oblíbené lidovky a také ty nejlepší hity, které znáte
z TV ŠLÁGR.

Vstupné 100,- Kč

